

Bezoek aan de Herdenkingskerk van Mozes

Toespraak door paus Benedictus XVI

Op de berg Nebo

Zaterdag 9 mei 2009

*Pater Generaal,
Pater Custos,
Dierbare vrienden,*

Op deze heilige plaats, gewijd door de herinnering aan Mozes, begroet ik u allen hartelijk in Onze Heer Jezus Christus. Ik dank de Pater Generaal van de Minderbroeders, Pater José Rodríguez Carballo, voor zijn vriendelijke welkomstgroet. Bij deze gelegenheid wil ik ook graag persoonlijk en in naam van de gehele Kerk de broeders van de Custodie danken voor hun eeuwenlange aanwezigheid in dit land, voor hun vreugdevolle trouw aan het charisma van de heilige Franciscus en voor hun edelmoedige inzet voor het geestelijk en materieel welzijn van de plaatselijke christelijke gemeenschappen en de talloze pelgrims die ieder jaar het Heilig Land bezoeken. Ik wil hier ook met bijzondere dankbaarheid de overleden pater Michele Piccirillo vermelden, die zijn leven heeft gewijd aan de bestudering van de christelijke Oudheid en die hier begraven ligt in dit hem zo dierbare heiligdom.

Het is passend dat mijn pelgrimstocht op deze berg begint, van waaraf Mozes uit de verte het Beloofde land aanschouwde. Het prachtige uitzicht vanaf het voorplein van dit heiligdom nodigt ons uit erover na te denken hoe het vergezicht van de profeet op geheimvolle wijze het grote heilsplan omvatte dat God had voorbereid voor Zijn volk. Want in dit Jordaandal, dat onder ons ligt, zou, als de tijd vervuld was, Johannes de Doper optreden, om de weg van de Heer te bereiden. In deze wateren van de Jordaan zou Jezus, na Zijn doop door Johannes, geopenbaard worden als geliefde Zoon van de Vader en, gezalfd door de Heilige Geest, aan Zijn openbaar

leven beginnen. En uitgaande van de Jordaan zou het evangelie op de eerste plaats door de verkondiging en de wonderen van Christus verspreid worden en dan, na Zijn verrijzenis en de uitstorting van de Heilige Geest met Pinksteren, door Zijn leerlingen tot aan de uiteinden der aarde worden gebracht.

Hier op de toppen van de berg Nebo nodigt de herinnering aan Mozes ons uit "onze ogen op te heffen", en met dankbaarheid niet alleen Gods grote daden in het verleden te overdenken maar ook met geloof en hoop naar de toekomst te kijken, die Hij voor ons en voor de hele wereld

gereed houdt. Hij heeft ons bij onze naam geroepen, zoals Hij het bij Mozes heeft gedaan, ons uitgenodigd dag aan dag weg te trekken uit zonde en slavernij naar het leven en de vrijheid, en Hij heeft ons een onwankelbare belofte gedaan, dat Hij ons op onze weg zal begeleiden. In het water van het Doopsel zijn wij van de slavernij van de zonde overgaan naar een nieuw leven en nieuwe hoop. In de gemeenschap van de Kerk, het Lichaam van Christus, verwachten wij vreugdevol de aanschouwing van de hemelse stad, het nieuwe Jeruzalem, waar God alles in allen zal zijn. Van deze heilige berg richt Mozes onze blik – zoals hij het later opnieuw op de berg Tabor zou doen (vgl. Lc. 9,-28-26) – op de vervulling van al Gods beloften in Christus.

Mozes heeft het Beloofde Land aan het einde van zijn aardse pelgrimstocht vanuit de verte aanschouwd. Zijn voorbeeld herinnert ons eraan dat ook wij deel uitmaken van de pelgrimstocht van het volk van God, door de geschiedenis, door alle tijden. In het voetspoor van de profeten, de apostelen en de heiligen zijn wij geroepen met de Heer op weg te zijn, Zijn zending voort te zetten, te getuigen van de Blijde Boodschap van Gods alomvattende liefde en van Zijn erbarmen. Wij hebben de opdracht door onze naastenliefde, door onze dienst aan de armen en door onze inspanningen om een zuurdeeg van verzoening, vergeving en vrede in de wereld om ons heen te zijn, bij te dragen aan de komst van Christus' Rijk. Wij weten dat wij, evenals Mozes, wellicht niet de uiteindelijke totstandkoming van Gods plan tijdens ons leven zullen zien. Maar wij vertrouwen erop dat wij door de vervulling van ons kleine deel, in trouw aan de roeping die ieder van ons gekregen heeft, zullen helpen de wegen van de Heer te banen

en het aanbreken van Zijn Rijk te verwelkomen. En wij weten dat God, die aan Mozes door de openbaring van Zijn Naam de belofte gaf, dat Hij altijd aan onze zijde zou zijn (vgl. Ex. 3,14), ons de kracht zal geven ook te midden van lijden, beproeving en nood te volharden in vreugdevolle hoop.

Vanaf de vroegste tijden zijn de Christenen op bedevaart gegaan naar de plaatsen die verbonden zijn met de geschiedenis van het uitverkoren volk, met de gebeurtenissen van het leven van Christus en met het ontstaan van de Kerk. Deze grote traditie, die mijn huidige bedevaart wil voortzetten en bevestigen, is gebaseerd op het verlangen in gebed en in beschouwing die plaatsen te zien, aan te raken en te proeven, die gezegend zijn door de lichamelijke aanwezigheid van onze Heiland, van Zijn heilige Moeder, van de apostelen en de eerste leerlingen, die Hem na de verrijzenis uit de dood hebben gezien. Hier in het voetspoor van de ontelbare pelgrims die ons alle eeuwen door zijn voorgegaan, worden wij uitgedaagd de gave van ons geloof beter naar waarde te leren schatten en te groeien in de gemeenschap die alle grenzen van taal, ras en cultuur overstijgt.

De oude traditie van de bedevaart naar de heilige plaatsen herinnert ons ook aan de onverbreekelijke band tussen de Kerk en het joodse volk. Vanaf het begin heeft de Kerk in deze landen in haar liturgie de grote gestalten van de aartsvaders en profeten herdacht, als teken van haar grote waardering voor de eenheid van de beide Testamenten. Moge onze ontmoeting vandaag onze een nieuwe liefde schenken voor de canon van de Heilige Schrift, evenals het verlangen alle obstakels te overwinnen op de weg van verzoening tussen Christenen en Joden, in wederzijdse achting en

samenwerking in dienst van de vrede,
waartoe het Woord van God ons oproept.

Dierbare vrienden, samengekomen op deze heilige plaats willen we nu onze ogen en harten verheffen tot de Vader. Als we er ons nu op voorbereiden het gebed te bidden dat Jezus ons geleerd heeft, dan willen we Hem vragen de komst van Zijn Rijk te bespoedigen, opdat wij de vervulling van Zijn heilsplan mogen zien en samen met de heilige Franciscus en alle pelgrims die ons in het teken van het geloof zijn voorgedaan, de gave van de onmetelijke liefde – *pax et bonum* – kunnen ervaren, die ons in het hemelse Jeruzalem wacht.

© Copyright 2009 – Libreria Editrice Vaticana / R.-K. Kerkgenootschap in Nederland

Vertaling: dr. N. Stienstra, met medewerking van drs. N.M. Schnell, pr